ادامه از صفحه ۴

بازبینی نظام تدبیر اقتصادی

به نظر من آن‌قدر ما در نظام اداری مشـکل داریم که با آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها اصلاح نمی‌شود. هرچند از نظر تئوری این مقررات خوب و مثبت است اما در عمل قابل پیاده‌سازی نیست یا اگر پیاده شود به قدری خلأ وجود دارد که با یک قانون و دستورالعمل نمی‌توان مسئله را حل کرد.

نظام تدبیر اقتصادی کشور را بازبینی کنیم

مردوخی پیشـنهاد داد: بایـد روی نظام تدبیر اقتصادی کشور یک مطالعه دقیق صورت بگیرد و با تأیید قوه مقننه این بررسی انجام شود. یعنی قوه مقننـه هم به همراه دولـت در این مطالعه نقش داشـته باشـد. وقتی این مطالعه صـورت بگیرد، خلأها و ایرادات شناسایی می‌شود. اینجا لازم است تأکید کنم که گاهی فساد یا رانتی که ایجاد می‌شود لزوما ناشـی از عملکرد فردی نیسـت. بلکه افراد در سیستم ناسـالم و نارسـا که قرار می‌گیرند این زمینـه برای آنها فراهم می‌شـود. این خلأها حتی می‌تواند مربوط بـه مجموعه قوانین و آیین‌نامه‌ها باشـد.او افزود: نظام تدبیر شایسـته شـش معیار دارد؛ یکـی از آنهـا قانون‌مندی اسـت و موضوع دیگـر کیفیت مقررات اسـت. ما لازم اسـت روی بسـیاری از مقرراتی که امروز در کشور وجود دارد، بازنگری داشته باشـیم. بسیاری از مواقع می‌بینیم تداخـل و تناقضاتـی که مقـررات مختلف در یک سیسـتم ایجاد می‌کند، مخرب‌تر از اقدامات فردی برای سوءاستفاده از جایگاهشان است. ما در کشور قوانین و مقررات بسـیار زیـادی داریم. حتی برای راه‌اندازی یک کسـب‌وکار شـاید بالغ بر صد مقرره وجود داشـته باشـد که هر یک از اینهـا می‌تواند نقض‌کننده دیگری هم باشـد. در چنین شـرایطی اضافه‌کردن مقرره نمی‌تواند مشکلات را حل کند. ما ابتدا باید مقررات را احصا کنیم و تمام مقره‌های زائد و متناقض حذف شود. آن وقت می‌توان انتظار داشـت دسـتورالعمل‌های موجود کارایی داشته باشد. مردوخی اظهار کرد: برای بررسی نظام تدبیر ورود قوه مجریه به تنهایی نمی‌تواند مؤثر باشـد. تا زمانی که تمام قوا این اهمیت را نداشـته باشند که بـا پدیده‌های این‌چنینی مقابلـه کنند، یک قوه یا یک قانون به تنهایـی نمی‌تواند موانع را بردارد. البتـه این را باید در نظر بگیریـم که موضوعی که درباره آن صحبت می‌کنیم همیشـه منجر به فساد نمی‌شود. چه بسیار افرادی که در دو بخش به‌طور هم‌زمان فعالیت می‌کننـد اما منافع ملی را فدای منافع شخصی نمی‌کنند. ما از این دست موارد کم نداریم. اما موضوع بحث این است که پدیده‌ای که امروز محل بحث شـده و نگرانی‌هایی ایجاد کرده است، می‌تواند زمینه‌هایی را فراهم کند که افراد را در معرض سوءاستفاده و لغزش قرار دهد. ما باید برای ازبین‌بردن ایـن زمینه‌ها تدبیر کنیم. این تدبیر هم بـه معنی تصویب یک قانون نیسـت. اقدامی فراتر از قانون برای این امر نیاز است.

یقه آقازاده‌ها را هم می‌گیریم

نگرانی‌هایی هست که برخی نهادها به‌صورت زنجیـره‌ای در قاچـاق دخیل هسـتند. آیا تأیید می‌کنید؟

ابدا این‌طور نیسـت. هیچ‌گونـه تبانی و همکاری بین‌دستگاهی برای قاچاق در کشور وجود ندارد.

آیا در پرونده‌های قاچاق، ردپای آقازاده‌ها هم وجود دارد؟

اگر پرونده‌های قاچاق سال‌های گذشته را رصد کنید، می‌توانیـد ببینید که ما در مبـارزه با قاچاق هیچ‌گونـه مسـامحه و چشم‌پوشـی نداریـم. در موضوع قاچاق، متهم چه صاحب قدرت باشد چه نباشد، چه یقه‌سفید باشـد چه نباشد، چه آقازاده باشد چه نباشد، با قاطعیت مبارزه می‌کنیم. (اشاره او شـاید به پرونده قاچاق داروی شبنم نعمت‌زاده باشـد). فرمان رهبری صادرشـده در تیرماه ۱۳۸۱ و توصیه شـخص رئیس‌جمهور بر این است. ما با هیچ‌کس تعارف نداریم. در مراسـم معارفه خودم گفتم نه‌تنها یقه قاچاقچیان را می‌گیرم بلکه یقه‌ها و پیراهن‌هـای آنـان را هم پاره می‌کنـم. این را با قاطعیـت می‌گویم که در برابر مبـارزه با قاچاق با هیچ فردی مسامحه نخواهیم کرد.

قاچاق کانتینری در چه وضعیتی است؟

قاچاق کانتینری مگر در پوشش خیلی سخت و پیچیـده باشـد، هنوز هـم وجـود دارد. امروز ترفندهای قاچاقچیان برای ما شناخته شده است، مگـر اینکه بخواهنـد ترفندهای جدیـدی اتخاذ کنند که قطعا می‌کنند. بخشـی که ما شناسـایی کردیـم، برایشـان سـوخته شـده اسـت و دیگر مبادرت نخواهنـد کرد، مگر با شـیوه‌های جدید که در برابر شـیوه‌های جدید با رصدی که سـتاد هوشـیارانه انجام می‌دهد، مقابله متناسب انجام می‌دهیم. یکی از دغدغه‌هـا در مبارزه با قاچاق، آینده‌پژوهی است که در ستاد آغاز شده است. در این میان سوءاسـتفاده‌هایی هـم از مردم نیازمند می‌شـود. «شـوتی»ها خودروهایی هستند که با تقویت موتور و صندوق‌ها با سـرعت بسـیار بالا در حدود ۲۲۰کیلومتـر در جاده‌ها تردد می‌کنند. برخی شوتی‌سـواران به‌دلیل مشکلات معیشتی در جنوب یـا غرب کشـور فعالیـت می‌کنند که قاچاقچیان از آنها سوءاستفاده کرده و در پوشش فعالیـت گسـترده از آنها بهره‌بـرداری می‌کنند. تلاش داریم بـا ایجاد سـامانه‌های ثبت قاچاق، تعداد فعالیـت قاچاق آنها را شناسـایی کنیم تا بتوانیم جلوی آنها را بگیریم.

شریف‌زادگان در گفت‌وگو با «شرق» سیاست‌های دولت در بازار مسکن را بررسی کرد

مشروعیت مداخله دولت در بازار اجاره مسکن

شرق: افزایش کنترل‌ناپذیر و شـتابان قیمت مسکن سبب شد دولت به این بازار به‌شـکلی دسـتوری ورود پیدا کند. تعیین سـقف افزایش قیمت برای اجاره‌بها، اگرچه سیاسـتی حمایتی تلقی می‌شـود، اما باید دید در یک بازار کاملا خصوصی، چگونه قرار است این میزان کنترل انجام شود. محمدحسین شریف‌زادگان، استاد دانشگاه شهید بهشتی و صاحب‌نظر برنامه‌ریزی و اقتصاد مسکن که سـال‌ها نیز در این زمینه تدریس کرده است، سیاست‌های دولت در بازار مسکن را در گفت‌وگو با «شـرق» بررسی کرده و می‌گوید: مهم‌ترین وظیفه دولت آن است که روشی اتخاذ کند که بتواند از همه اهرم‌های قانونی، مدنی و سیاستی خود در راستای اجرائی‌شدن و تحقق این درجه‌بندی قیمتی استفاده کند. در غیر این صورت، اقتدار دولت در انجام یکی از وظایف اصلی خود که ایجاد شرایط مناسب برای تأمین مسکن اقشار مختلف جامعه که هم در قانون اساسـی درج شده و هم جزء وظایف ذاتی دولت از نظر تولید کالای عمومی است، خدشه‌دار خواهد شد.

دولت به‌منظور کنترل قیمت‌ها در بازار مسکن، برای افزایش اجاره‌بها سقف تعیین کرده است؛ به نظر شما این سیاست قابلیت اجراشدن دارد؟

واقعیت آن است که در ایران از سـال ۱۳۴۵ تا امروز، همه شاخص‌های اسـتفاده از مسـکن بهبود یافته اسـت، ولـی به علت افزایـش جمعیت، به‌خصوص افزایش رشـد جمعیت به ۳٫۹ درصـد در دهه ۶۰، تقاضا برای خانوارهای جدید که تشکیل خانواده می‌دهند و کسانی که به‌دلایل اقتصادی و اجتماعی مسـکن خود را بهبود می‌بخشند، رو به افزایش است و همواره بیش از یک میلیون واحد مسکونی در ایران کسری تولید برای تقاضاکنندگان واقعی یا تقاضای مؤثر در مسـکن وجود دارد. در این میان، تعداد شهرها از ۴۵۰ شـهر در اول انقلاب به بیش از هزارو ۳۰۰ شهر افزایش یافته و مسکن در شهرها کشش‌پذیری بیشتری نسبت به روستاها دارد و در فضای شهرهای ایران، تقاضا برای اسـکان و بهبود مسـکن به‌عنوان پدیده شهرنشینی رو به افزایش اسـت.بخش عمده این تقاضای مؤثر، متعلق به گروه‌های درآمدی کم و متوسـط است. مسـکن در ایران، هم از تعاملات و مسائل بخش خود متأثر اسـت و هم از مؤلفه‌های اقتصاد کلان مثل افزایش نقدینگی جامعه، رکود در بخش‌های صنعتی و کشـاورزی و سودآور و کم‌ریسک‌بودن زمین و ساختمان و مسکن و هجوم سرمایه‌ها و پس‌اندازهای ملی به سوی ساخت و خریدوفروش مسکن؛ به‌طوری‌که بخش وسیعی از ساخت و خریدوفروش مسکن، نه برای پاسخ‌گویی به تقاضای مؤثر و واقعی جامعه، بلکه به‌عنوان کالای مبادله‌ای برای سوداگری تبدیل شده است.

دولت در سال‌های قبل هم نشان داده که سیاست اثرگذاری برای بازار مسکن نداشته است. افزایش سـقف وام مسکن و ایجاد صندوق یکم و حتی مسکن مهر نیز نتوانسته در خانه‌دارشدن مردم مؤثر واقع شود. رشد شتابان تورم و عقب‌ماندگی درآمدها از هزینه‌ها، این امکان را روز به روز کمتر کرده و امروز می‌بینیم که سیاست‌های حمایتی دولت در بازار مسکن بی‌اثر شده است.

مسـکن عرضه‌کنندگان، تقاضاکنندگان و بازار خود را دارد. بازار مسـکن عمدتا رقابتی اسـت و مشارکت‌کنندگان در آن باید قادر باشند با قدرت خرید خود در این بازار وارد شده و مسکن مورد نیاز خود را خریداری کنند.

بها و امکان‌پذیری تهیه مسـکن متعارف، به نسـبت متوسـط درآمد یک خانوار شـهری، نباید از پنج برابر فرضی کل درآمد خانوار در طول یک سـال بیشتر باشد. این نسبت در کشورهای توسعه‌یافته سه برابر و در کلان‌شهرهای آنها ۴٫۵ برابر اسـت. مطالعات نشان می‌دهد در ایران این نسبت بین ۱۰ تا ۱۵ سـال است. دهک اول کم‌درآمد، با فرض ذخیره کل درآمد در پنج سال، فقط می‌تواند ۹٫۱ مترمربع مسـکن تهیه کند و دهـک دوم ۱۷٫۲ مترمربع و دهک سوم درآمدی صرفا ۲۲٫۴ مترمربع امکان تهیه مسکن دارد. این در حالی است که این مطالعات مربوط به اواخر دهه ۸۰ اسـت و این نسـبت‌ها امروز بیشتر خواهد بود. حتی زمانی که وام‌های یارانه‌ای بانکی برای گروه‌های کم‌درآمد و متوسـط ارائه می‌شود، باز گروه‌های اول تا سوم کم‌درآمدها قادر به مشارکت در وام‌گیری برای تهیه مسـکن نبوده و عملا بانک‌پذیر نیستند. در مسکن مهر نیز گروه‌های کم‌درآمد دهک‌های اول تا سـوم به همین دلیل قادر به دریافت وام ۲۰میلیون‌تومانی و پرداخت قسط آن نبودند و عملا در مسکن مهر با همه مشـکلات و ایرادهای آن، مشارکت نکردند. بازار مسـکن مانند همه بازارها رقابتی اسـت و افراد با قـدرت خرید خود به میدان می‌آینـد، آیا این گروه‌ها می‌توانند به‌عنوان تقاضاکنندگان در خرید مسکن عرضه‌شده به بازار مشارکت کننـد؟ به همین دلایل، به خاطـر ناتوانی، گروه‌های درآمدی کم و متوسـط نمی‌توانند در رقابت خرید یا اجاره مسـکن مناسب شرکت کنند. رقابتی‌شدن مسکن در بازار، امکان تأمین آن را برای گروه‌های کم‌درآمد غیرممکن می‌کند و عرضه و تقاضا در این حالت عمل نمی‌کند و پدیده شکسـت بازار (Market Failure) صرفا برای این گروه‌ها اتفاق می‌افتد و این مجوز و دلیل منطقی برای دولت در مداخله بازار مسکن، برای حمایت از تقاضاکنندگان از طریق اعمال سیاسـت‌های ترجیهی وام‌های بانکی، زمین و مصالح ارزان‌قیمت، سـاخت ارزان‌قیمت و مقررات تسـهیل‌کننده است. مداخله دولت، برای ایجاد تعادل در این بازار و تحقق تأمین مسکن برای گروه‌های هدف کم‌درآمد جامعه است.

این وضعیت در بازار اجاره‌نشینی چگونه است؟

اجاره‌نشـینی نیز یکی از انواع اسـتفاده از مسکن است که در همه دنیا و در ایران مورد قبول واقع شـده است. در کل کشور ۳۰ درصد مردم مستأجر و ۷۰ درصد مالک مسکن هستند و این نسبت در شهرهای بزرگ و به‌خصوص تهران، به سـمت اجاره‌نشـین‌ها افزایش می‌یابد. بنابراین عین آنچه در بازار خرید مسـکن کم‌درآمدها و گروه‌های درآمدی متوسـط گفته شده، در بازار اجاره که بازار تهیه مسـکن استیجاری اسـت نیز جاری خواهد بود. بنابراین بخشی از این بازار که متعلق به این گروه‌های درآمدی است، به‌دلیل ناتوانی آنان در مشـارکت در رقابت بازار، مشـمول پدیده شکسـت بازار می‌شود و سرانجام دولت باید با سیاست‌گذاری لازم و تحقق‌پذیر، در بازار اجاره مداخله کند. حال سؤال اینجاست که آیا این مداخله امکان‌پذیر است؟

آیا چنین سیاست‌هایی در کشورهای دیگر آزموده شده است؟

شواهد تجربی و جهانی نشان می‌دهد در اغلب کشورهای جهان این کار به انجام می‌رسـد و دولت ازطریق مکانیسم‌های قانونی، آژانس‌های املاک، هنگام ثبت و ضبط اجاره‌نامه، روش‌های مالیاتی و قوانین و مقررات کشوری و شـهری، مداخله خود را با قدرت اجرائی و قانونی انجام می‌دهد. مداخله دولت در بازار قیمت اجاره را قانون کنترل اجاره (Rent Control) می‌گویند؛ این روش برای حمایت از ناتوانی بخشـی از جامعه است که توان مشارکت در رقابت تهیه مسـکن اجاره‌ای را ندارند. در آمریکا قانون تعیین اجاره‌بهای مسـکن یا تثبیت قیمت اجاره‌بها وجود دارد؛ البته مورد انتقاد سرمایه‌گذاران مسـکن قرار دارد که انگیزه سـرمایه‌گذاری مسـکن را محدود می‌کند، ولی درنهایت به‌عنوان امر حمایت اجتماعی وجود دارد و عمل می‌کند. این قانون در کالیفرنیا، نیویورک و سانفرانسیسکو اجرا می‌شود. مثلا در سانفرانسیسکو ۷۵ درصـد کل واحدهای اجاره‌ای و در لس‌آنجلس، ۸۰ درصد تحت کنترل قیمت هستند. درکانادا قانون تنظیم اجاره در همه ایالت‌های آن وجود دارد. در انتاریو، براسـاس قانون اجاره مسکونی، قیمت مسـکن اجاره‌ای بیش از ۲٫۵ درصد در سـال افزایش نمی‌یابد. در آلمـان افزایش قیمت بهای اجاره مسکن بالاتر از ۲۰ درصد غیرقانونی است؛ البته توجه داریم که این نسبت‌ها در کشـورهایی اسـت که اقتصاد متعادل دارند، ولی وجود آن در نظام‌های سرمایه‌داری درخور توجه است.

به نظر می‌رسـد بیان رئیس‌جمهور و مصوبه دولـت درباره درجه‌بندی افزایش اجاره‌بها، در چارچوب یکی از وظایف دولت در تولید کالای عمومی و ایجـاد تأمین و رفاه اجتماعی برای جامعه که از اجزای مهم وظایف دولت است، قرار دارد. مسکن جزئی از رفاه و تأمین اجتماعی است و در شرایطی که جامعه ایران در تورم و رکود اسـت و بیش از ۳۵ درصد جامعه زیر خط فقر هستند، دولت موظف به حمایت از گروهای آسیب‌پذیر که به غیر از تهیدستان شهری به گروه‌های اجتماعی متوسط نیز تسری یافته‌اند، است.

در اینجا شاید این فکر ایجاد شود که مداخله دولت در بهای اجاره مسکن، ممکن است به استقلال بازار مسکن لطمه وارد کند. پاسخ آن است که دولت صرفـا در حمایت از گروه‌های کم‌درآمد و متوسـط وارد میدان می‌شـود و درجه‌بندی بهای اجاره مسـکن به‌طورکلی ضرورتی است که از نظر اجرائی امکان تفکیک آن مهیا نیسـت و این نوع درجه‌بندی می‌تواند به‌طور متوسط تعادل لازم را به بازار بهای اجاره مسـکن برگردانـد. در این میان، مهم‌ترین وظیفه دولت آن اسـت که روشـی اتخاذ کند که بتوانـد از همه اهرم‌های قانونی، مدنی و سیاستی خود در راستای اجرائی‌شدن و تحقق این درجه‌بندی قیمتی استفاده کند. در غیر این صورت، اقتدار دولت در انجام یکی از وظایف اصلی خود که ایجاد شرایط مناسب برای تأمین مسکن اقشار جامعه که هم در قانون اساسی درج شده و هم جزء وظایف ذاتی دولت از نظر تولید کالای عمومی است، خدشه‌دار خواهد شد.

نمایندگان تازه‌نفس مجلس طرح مالیات از ارز و سکه و سهام را کلید زدند

مالیات‌گیری از پس‌انداز مردم برای اولین‌بار در ایران

شـرق: این روزها پای حرف هر کسی که اندک پس‌اندازی دارد بنشـینی، از تبدیل پس‌اندازش به سکه و ارز و سهام صحبت می‌کند و معتقد اسـت فقط بـا بردن پول به این بازارهاسـت که ارزشش حفظ می‌شـود. بازار متورم ارز و سـکه و بورس اگرچه ناشی از سیاسـت‌های کلی حاکم بـر اقتصاد ایران اسـت اما اکنون تنها گزینـه عموم برای حفظ ارزش پولشـان در برابـر گرانی و تضعیف پول ملی اسـت. حالا با جذب نقدینگی ایـن بازارها در روزهایی که حضور توده مـردم در این بازارهـای غیرمولد نه انتخاب که از سـرناچاری اسـت، تعدادی از نمایندگان تازه‌نفس مجلـس جدید به تکاپـو افتاده و طرحـی را به مجلس برده‌اند و پیشنهاد کردند دولت از این به بعد از ارز و سکه و سـهام هم مالیات دریافت کند. این طرح اگرچه ازسوی تعدادی نمایندگان و با مانور خبری برخی از خبرگزاری‌های وابسته به آنها مطرح شـده اما انتقاد و واکنش خیلی‌ها را برانگیخته است؛ تا جایی که تعداد دیگری از نمایندگان مجبـور به واکنش شـدند و اعلام کردنـد این طرح فقط پیشـنهاد تعداد کمـی از نمایندگان اسـت و در مجموع خواسته مجلس نیست. سخنگوی کمیسیون اقتصادی اما فقط دریافت مالیات از سهام را رد کرده و گفته اولویت ما دریافت مالیات از ارز و سـکه است. درهمین‌باره غلامرضا سلامی، کارشناس مالیاتی در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید این طـرح همان لایحه‌ای اسـت که دولـت قبل مطرح کرده بود و به‌دلیل فشـارهای مالـی و تصمیم بر تحریک بازار سـرمایه مسـکوت ماند. حالا با اضافه‌شدن دریافت مالیات ارز و سـکه در این طرح، در صورت تصویب، ایران اولین کشوری است در جهان که از پس‌انداز مردم مالیات می‌گیرد. در این طرح نرخ‌های مالیاتی بین ۲۰ تا پنج درصد با توجه به بازه زمانی تملک پیشنهاد شده است. یعنی اگر کسـی در یک بازه زمانی شش‌ماهه سـهامی را خریداری و در اختیار داشـته، باید مالیاتی ۲۰درصدی پرداخت کند. جزئیات طرح نمایندگان مجلس بـرای مالیات بر عایدی سـرمایه نشـان می‌دهد که دریافت مالیات از سکه، ارز و سهام در دستور کار آنها و مورد تأکیدشان است. در روزهایی که دولت با ارسال پیام‌های مخابراتی و تبلیغات مختلف مردم را تشویق به حضور در بازار بورس می‌کند، تعدادی از نمایندگان مجلس هم طرحی پیشنهاد کرده‌اند که به‌ظاهر هدف از این طرح پایان‌دادن به سـوداگری و سـفته‌بازی در بازار بورس، سـکه و طلاسـت اما به گفته کارشناسان دریافت مالیات از سـکه و طلا که به‌نوعی پس‌انداز مردم اسـت و برای حفظ ارزش پولشـان تبدیل به طلا و سکه شـده، در هیچ‌کجای دنیا مرسوم نیست.غلامرضا سلامی، کارشناس مالیاتی دراین‌باره توضیح می‌دهد: در مالیات بر عایدی سرمایه در دنیا دریافت مالیات از سکه و ارز مرسوم نیسـت و اگر این طرح تصویب شـود ایران اولین کشوری است که از پس‌انداز شـخصی مردم هم مالیات دریافت می‌کنـد. در نظام‌های مالیاتی معمـول در دنیا مالیاتی بر عایدی سـرمایه مشمول مواردی می‌شـود که معاملاتی حول آن انجام می‌شود و از این معامله افراد درآمد کسب می‌کنند. اما اینکه در ایـران به‌دلیل تضعیف هرروزه پول ملی مردم ناچار می‌شـوند پس‌اندازشان را به طلا و سکه تبدیل کنند، مالیـات دریافت کنیم به‌هیچ‌عنوان با عدالت مالیاتـی هم‌خوانی ندارد. او ادامه می‌دهـد: البته درباره مالیات بر عایدی سهام در دنیا پایه مالیاتی تعریف شده اما همین را هم ما نمی‌توانیم بی‌حسـاب‌وکتاب در کشورمان اجرا کنیم. وقتی دولت سیاسـتش بر تقویت بازار سرمایه است، دریافت مالیات از سـود سهام موجب بی‌انگیزگی شـده و برای فعالان بازار دافعه ایجاد می‌کند. کسـی که کارش خریدوفروش ارز و سـکه است، این جزء درآمدش اسـت و مالیات بر درآمد را باید پرداخت کند. کسانی هم که برای حفظ ارزش پولشان به‌صورت شخصی ارز و سکه می‌خرند، نباید از آنها مالیاتی دریافت شود. کسانی هم که این طرح را مطرح کرده‌اند، آیا تـورم را روی این نرخ‌های پیشنهادی لحاظ کرده‌اند؟ ما چند دهه است تصمیم‌هایی در این حوزه می‌گیریم که ساختاری نیست و دانه‌درشت‌ها و فعالیت‌های کلان اقتصادی را وارد تور مالیاتی نمی‌کند و بـاز در جهـت دریافت مالیات بیشـتر از تـوده مردم و طبقات کم‌درآمد اسـت. هیچ‌جای دنیا از خرید و فروش مصرف شخصی افراد مالیات گرفته نمی‌شود بلکه زمانی می‌توانیم مالیات را بگیریم که شغل شخص است و از این محل کسـب درآمد می‌کند که در اینجا هم در پوشـش دریافـت مالیات بر درآمد خواهد بود نه مالیات بر عایدی سرمایه. سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس اما با دفاع از طرح نمایندگان به‌طورکلی، مالیات بر سـهام را جدا و اعلام کرد: اگرچه طرح مالیات بر عایدی سـرمایه برای ما در اولویت است اما مالیات بر عایدی سهام برای ما قطعا در اولویت نیسـت. دریافت مالیات از سکه و ارز و مسکن برای ما اولویت بیشتری دارد. مهدی طغیانی درباره طرح نماینـدگان مجلس برای اخذ مالیات بر عایدی سـرمایه در بازارهای مختلف که اعلام وصول شـده است، گفت: چنین طرح‌هایی از سـوی نمایندگان مطرح شده و اعلام وصول هم می‌شود اما در کمیسیون‌های تخصصی تغییر کرده و اصلاح می‌شود. سـخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلـس تصریح کرد: معتقدیم بازارهـای دیگری وجود دارد که اخذ مالیات بر عایدی سـرمایه در آنها در اولویت اسـت و طرح مالیات بر عایدی سرمایه را با جدیت جلو می‌بریم اما بحث مالیات بر عایدی سـود سهام دراین‌باره قطعا در اولویت نیست. در حوزه مالیات بر عایدی سرمایه حوزه‌های مسـکن، زمین، طلا و ارز بـرای ما در مجلس اولویت بالاتری دارد.

خبر

کوله‌بری به‌زودی رسمیت می‌یابد

● مدیـرکل دفتـر پیشـگیری از قاچـاق کالا گفت: به‌زودی مبادلات مرزی از جمله کوله‌بری به‌نحوی‌که کسب‌وکار مرزنشینان به شکل کنترل‌شده ادامه داشته باشد، به رسمیت شناخته می‌شود. امیرمحمد پرهام‌فر، مدیرکل دفتر پیشگیری از قاچاق کالا و ارز، در گفت‌وگو با مهـر درباره کشـفیات قاچاق لـوازم خانگی گفت: براسـاس آمار نیروی انتظامی، کشـفیات قاچاق لوازم خانگی در سال ۹۷، شش‌هزارو ۷۳۳ میلیارد ریال بوده که در سال ۹۸، با رشد ۶٫۷درصدی به هفت‌هزارو ۱۸۶ میلیارد ریال رسـیده اسـت. او درباره ایجاد تسهیلات برای مبـادلات مرزی گفت: هدف دولت، سـاماندهی مبادلات مرزی است. درباره ملوانی و کوله‌بری شرایط به صورتی است که در هر دو مورد دولت آیین‌نامه‌هایی را ابلاغ کرده اما در تأمین ارز و اظهار منشأ ارز توافقاتی صورت گرفته ولی به‌زودی مبادلات مرزی به‌نحوی‌که کسب‌وکار مرزنشـینان نیز به‌شکل کنترل‌شده‌ای ادامه داشته باشـد، به رسمیت شناخته می‌شـود. مدیرکل دفتر پیشـگیری از قاچاق کالا و ارز اظهار کرد: درمورد کالاهای واردشده توسط مرزنشینان نیز درج این شناسه کالا اجباری است. دراین‌باره هماهنگی‌هایی بین بانک مرکزی، سـازمان توسـعه تجارت و گمرک باید انجام شود که آن مصوبه هیئت وزیران اجرائی شود. پس از اجرائی‌شدن، این افراد به‌صورت محدود اجازه واردات دارند و می‌توانند شناسه کالا دریافت کنند.

آنهایی که ارز را برنگردانده‌اند کنار مسئولان می‌نشینند

● رئیـس اتاق مشـترک بازرگانـی ایـران و چین با تأکید بر لزوم بازگشـت ارز حاصـل از صادرات گفت: صادرکنندگانـی که ارز را به کشـور بازنگردانده‌اند، یا شرکت‌هایی هسـتند که مدیران آن توسط حاکمیت منصوب می‌شود یا شرکت‌های بزرگ بخش خصوصی هسـتند که کاملا شناخته‌شده و در دسترس مسئولان دولتی هسـتند.به گزارش فارس، در شرایط فعلی که کشـور با تحریم‌های یک‌جانبه از سوی آمریکا مواجه است و درآمد ارزی کشـور به حداقل رسیده، یکی از راه‌های اصلی تأمین ارز کشـور، تأمین ارز از محل ارز حاصل از صادرات غیرنفتی است، بنابراین در دو سال اخیر دولت و بانک مرکـزی با صدور بخش‌نامه‌های متعدد صادرکنندگان را ملزم به بازگشـت ارز حاصل از صادرات کرده و روش‌هایی را نیز برای بازگشـت ارز حاصل از صادرات تعیین کرده است.